
Document de ședință

B8-0178/2016

1.2.2016

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la situația din Libia
(2016/2537(RSP))

**Victor Boștinaru, Knut Fleckenstein, Ana Gomes, Richard Howitt,
Pier Antonio Panzeri, Nikos Androulakis, Zigmantas Balčytis,
Hugues Bayet, Brando Benifei, Goffredo Maria Bettini,
José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Nicola Caputo, Andi Cristea,
Miriam Dalli, Viorica Dăncilă, Nicola Danti, Isabella De Monte,
Tanja Fajon, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzulică,
Eider Gardiazabal Rubial, Enrico Gasbarra, Neena Gill, Theresa Griffin,
Enrique Guerrero Salom, Sergio Gutiérrez Prieto, Cătălin Sorin Ivan,
Liisa Jaakonsaari, Kashetu Kyenge, Miltiadis Kyrkos, Javi López,
Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Costas Mavrides,
Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu,
Momchil Nekov, Péter Niedermüller, Demetris Papadakis,
Vincent Peillon, Pina Picierno, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche,
Soraya Post, Gabriele Preuß, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Tibor Szanyi,
Marc Tarabella, Elena Valenciano, Julie Ward, Josef Weidenholzer,
Carlos Zorrinho**
în numele Grupului S&D

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la situația din Libia
(2016/2537(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Libia, în special cele din 15 septembrie 2011¹, 22 noiembrie 2012², 18 septembrie 2014³ și 15 ianuarie 2015⁴,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Federica Mogherini, privind Libia din 30 aprilie, 26 și 27 mai, 30 iunie, 12 iulie, 17 august, 13 și 22 septembrie, 9 octombrie, 19 și 26 noiembrie 2015 și 7 ianuarie 2016,
- având în vedere declarațiile VP/ÎR din 11 mai, 20 iulie, 12 octombrie, 4 noiembrie, 14 și 17 decembrie 2015, precum și din 8 ianuarie 2016;
- având în vedere declarația VP/ÎR, în numele UE, cu privire la semnarea Acordului politic libian la 17 decembrie 2015,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 30 august, 20 octombrie, 17 și 18 noiembrie, 15 decembrie 2014, din 19 ianuarie, 9 februarie, 16 martie, 12 octombrie 2015 și din 18 ianuarie 2016,
- având în vedere declarația comună privind Libia a Franței, Germaniei, Italiei, Spaniei, Regatului Unit și Statelor Unite ale Americii din 17 februarie 2015 și declarația comună a Algeriei, Franței, Germaniei, Italiei, Marocului, Qatarului, Spaniei, Tunisiei, Turciei, Emiratelor Arabe Unite, Regatului Unit, Statelor Unite și a VP/ÎR din 19 octombrie 2015,
- având în vedere Rezoluțiile 1970 (2011), 1973 (2011), 2174 (2014) și 2259 (2015) ale Consiliului de Securitate al ONU,
- având în vedere raportul Secretarului General al ONU din 26 februarie 2015 referitor la Misiunea de sprijin a ONU în Libia (UNSMIL),
- având în vedere Acordul politic libian semnat la Skhirat, în Maroc, la 17 decembrie 2015, privind formarea unui guvern de uniune națională (GNA),
- având în vedere raportul UNSMIL din 4 septembrie 2014 cu privire la situația drepturilor omului în Libia, precum și actualizările acestuia din 27 decembrie 2014, din 12 ianuarie și 16 noiembrie 2015,
- având în vedere Convențiile de la Geneva din 1949 și protocoalele adiționale la acestea

---

¹ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 114.

² JO C 419, 16.12.2015, p. 192.

³ Texte adoptate, P8_TA(2014)0028.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0010.

din 1977, precum și obligația părților în conflictele armate de a respecta dreptul internațional umanitar și de a impune respectarea lui în orice situație,

- având în vedere Decizia 2013/233/PESC a Consiliului din 22 mai 2013 privind Misiunea de asistență a Uniunii Europene pentru gestionarea integrată a frontierelor în Libia (EUBAM Libya)¹,
  - având în vedere numirea lui Martin Kobler ca Reprezentant special al Secretarului General al ONU pentru Libia la 4 noiembrie 2015,
  - având în vedere rezoluția sa din 12 martie 2015 referitoare la Raportul anual 2013 privind drepturile omului și democrația în lume și politica UE în această privință², rezoluția din 17 decembrie 2015 referitoare la Raportul anual 2014 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință³ și rezoluția din 9 iulie 2015 referitoare la provocările de securitate în regiunea Orientului Mijlociu și a Africii de Nord și perspectivele de stabilitate politică⁴,
  - având în vedere comunicatul de la Roma, din 13 decembrie 2015 în care se exprimă sprijinul pentru guvernul de uniune națională ca unicul guvern legitim al Libiei,
  - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Acordul politic libian reprezintă o posibilitate unică de a se începe soluționarea situației nesustenabile din Libia și a suferinței poporului libian, precum și de a construi un stat civil democratic prin consens național;
- B. întrucât componenta politică a dialogului libian a însemnat participarea unor membri importanți ai procesului de democratizare din Libia, inclusiv membri ai Camerei Reprezentanților, ai Congresului Național General și ai Consiliului Național de Tranziție; întrucât alte părți interesate independente, cum ar fi consiliile municipale, partide politice, lideri tribali și organizații ale femeilor au contribuit la promovarea unei reconcilierii autentice;
- C. întrucât Acordul politic libian are scopul de a garanta drepturile democratice ale poporului libian, de a crea un guvern consensual și incluziv bazat pe principiul separării puterilor și a capacita instituțiile statului, cum ar fi guvernul de uniune națională, pentru a aborda toate provocările cu care se confruntă Libia și poporul libian;
- D. întrucât rezoluțiile pertinente ale Consiliului de Securitate al ONU, au clasificat Daesh, Ansar al-Sharia și Al-Qaida, toate prezente în Libia, ca organizații teroriste;
- E. întrucât guvernarea statului, drepturile omului și situația umanitară din Libia s-au deteriorat pe fondul escaladării violenței și al unui mediu politic din ce în ce mai volatil; întrucât, în ianuarie 2016, Agenția pentru refugiați a ONU (ICNUR) a estimat că circa 435 000 de persoane au fost strămutate pe întreg teritoriul Libiei; întrucât, în plus, Libia continuă să găzduiască sute de mii de refugiați și solicitanți de azil de diferite

---

¹ JO L 138, 24.5.2013, p. 15.

² Texte adoptate, P8_TA(2015)0076.

³ Texte adoptate, P8_TA(2015)0470.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0271.

naționalități, mulți dintre aceștia trăind în condiții precare; întrucât Libia a devenit un punct de tranzit pentru traficul de ființe umane, care a avut ca rezultat moartea a mii de persoane care au încercat să traverseze Marea Mediterană pentru a ajunge în Europa;

- F. întrucât în Libia continuă să aibă loc acte de violență, conflicte armate multiple, războaie de intensitate redusă și războaie prin interpuși care afectează mai multe regiuni și contribuie la o prăbușire generală a legii și ordinii; întrucât continuă să fie comise încălcări ale dreptului internațional umanitar și al drepturilor omului, abuzuri pe scară largă, cum ar fi execuțiile sumare și alte asasinat, detenții arbitrare, tortură și alte tratamente crude, inumane sau degradante, care nu pot decât să întârzie punerea în aplicare a acordului și să submineze tranziția democratică;
1. salută semnarea Acordului politic libian privind formarea guvernului de uniune națională (GNA) ca singurul guvern legitim al Libiei, constituit din Consiliul prezidențial, condus de Fayez al-Sarraj, și din Cabinet și susținut de alte instituții ale statului, inclusiv Camera Reprezentanților și Consiliul de Stat;
  2. îndeamnă Camera Reprezentanților și Președinția acesteia să dea dovadă de spirit de compromis și să continue să discute lista membrilor Cabinetului în vederea aprobării guvernului de uniune națională, astfel cum prevede Acordul politic libian;
  3. subliniază asumarea responsabilității de către Libia pentru Acordul politic libian; subliniază importanța punerii lui în aplicare, cu bună credință, cu o voință politică și o deschidere susținută; ia act de faptul că punerea sa deplină în aplicare va furniza instrumentele necesare pentru abordarea sfidărilor urgente legate de reformarea și construirea instituțiilor statului, consolidarea statului de drept, lupta împotriva terorismului, îmbunătățirea situației drepturilor omului, abordarea fenomenului migrației, combaterea traficantilor de ființe umane și stimularea creșterii economice;
  4. sprijină pe deplin eforturile de mediere depuse de Reprezentantul special al Secretarului General al ONU pentru Libia, Martin Kobler, cu scopul de a facilita o soluție politică condusă de libieni prin ajungerea la un acord negociat care să permită soluționarea crizei și să asigure unitatea, înlesnirea guvernării, stabilitatea și pacea; consideră, în acest sens, că un proces de reconciliere națională este esențial pentru o societate viitoare pașnică, democratică și deschisă în Libia și îndeamnă comunitatea internațională, în special ONU, cu un sprijin eficient din partea UE, să îndrume acest proces; solicită UE să impună sancțiuni specifice, cum ar fi interdicțiile de călătorie și înghețarea activelor împotriva persoanelor și organizațiilor care boicotează Acordul politic libian;
  5. își exprimă solidaritatea cu poporul libian și condamnă cu fermitate toate actele de violență și atacurile teroriste, inclusiv cele mai recente, precum și încălcările drepturilor omului și abuzurile asociate cu luptele aflate în desfășurare și operațiunile militare; își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu suferința cauzată populației civile din Libia, precum și tuturor migranților, persoanelor expatriate și refugiaților blocați pe teritoriul acestei țări; ia act de faptul că luptele din Libia au provocat moartea a sute de civili, strămutarea masivă a populației și condiții umanitare grave; reiterează sprijinul său ferm pentru activitatea Tribunalului Penal Internațional (TPI) de a ajuta la reconstruirea sistemului de justiție și își exprimă disponibilitatea de a coopera cu acesta pentru a pune capăt impunității pentru crimele cele mai grave; opinează că este esențial ca toți actorii relevanți din Libia să coopereze cu TPI;

6. reamintește că toate părțile la conflictul din Libia trebuie să se angajeze să protejeze în permanență civilii și că persoanele aflate în detenție trebuie tratate în conformitate cu drepturile internaționale ale omului și cu dreptul umanitar; reamintește că atacurile îndreptate în mod intenționat împotriva personalului care participă la acțiuni de asistență umanitară sau la o misiune de pace în conformitate cu Carta Națiunilor Unite și având ca scop protecția civililor sau a obiectivelor civile în conformitate cu dreptul internațional privind conflictele armate constituie crime de război în temeiul Statutului de la Roma al TPI;
7. invită țările învecinate și actorii regionali să se abțină de la acțiuni care ar putea exacerba fragmentările și submina tranziția democratică din Libia, precum și să sprijine pe deplin guvernul de uniune națională ca singurul guvern legitim din Libia; reamintește faptul că persoanele care intervin în mod activ pentru a crea obstacole în calea unui guvern de uniune națională încalcă rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU privind Libia și trebuie să își asume consecințele acțiunilor lor; consideră că UE ar trebui să își utilizeze diplomația și instrumentele de politică externă în cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) și al altor politici, cum ar fi cele privind schimburile comerciale și cooperarea, pentru a încuraja țările din regiunea Orientului Mijlociu și Africii de Nord să se angajeze în mod activ în procesul de tranziție din Libia; consideră, de asemenea, că UE și statele sale membre ar trebui să înceteze să mai tacă în ceea ce privește sprijinul oferit de anumiți actori din regiune facțiunilor beligerante din Libia și grupărilor teroriste care utilizează teritoriul libian pentru a purta războaie „prin interpuși”; salută rolul de facilitator jucat de Algeria, Tunisia și Maroc și reamintește importanța unei Libii stabile pentru stabilitatea și securitatea întregii regiuni;
8. solicită tuturor statelor membre să sprijine pe deplin eforturile VP/ÎR și să colaboreze cu autoritățile libiene, cu UE și UNSMIL pentru a elabora un pachet coordonat de măsuri în sprijinul guvernului de uniune națională, cu respectarea priorităților și solicitărilor libiene; invită, de asemenea, statele membre să se abțină de la a pune în aplicare politici naționale și activități în Libia care ar putea contraveni în vreun fel eforturilor depuse de UE și la nivel internațional; este de părere că UE are o responsabilitate importantă pentru refacerea, reconstrucția și tranziția democratică a Libiei și consideră că numai prin intermediul unei strategii europene concertate, unite și atent articulate, UE va fi capabilă să contribuie în mod substanțial și pozitiv la pace și stabilitate în Libia; observă, în acest sens, că sprijinirea reformei sectorului de securitate (SSR) este esențială pentru asigurarea guvernării democratice și că statele membre trebuie să fie gata să își asume angajamentul de a sprijini pe deplin acest efort pe teren la cererea autorităților libiene; ia act de faptul că acest lucru este în deplină conformitate cu propriile nevoi și interese de securitate ale Europei;
9. salută pachetul de ajutor în valoare de 100 de milioane de euro anunțat de UE; subliniază, cu toate acestea, importanța dublării finanțării umanitare pentru a răspunde nevoilor celor mai urgente ale persoanelor care au fost grav afectate de conflictul din Libia; subliniază necesitatea de a oferi finanțare pentru a ajuta organizațiile umanitare să evalueze mai bine situația și să își îmbunătățească capacitatea de reacție la necesitățile de pe teren; subliniază că, odată ce ajunge la putere, guvernul de uniune națională are legitimitatea de a recupera activele libiene deținute în străinătate de la sfârșitul regimului lui Gaddafi;

10. reamintește rolul central al dimensiunii parlamentare în ceea ce privește o soluționare politică a crizei; subliniază că organele Parlamentului European, precum și deputații săi, pot să împărtășească din experiența lor actorilor libieni pentru a-i sprijini în eforturile acestora de realiza un dialog politic deschis tuturor;
11. își exprimă profunda îngrijorare față de amenințarea tot mai mare venită din partea grupărilor teroriste față de suveranitatea, unitatea națională și tranziția democratică ale Libiei; reiterează condamnarea sa fermă a extremismului, terorismului și a violenței în toate formele și manifestările lor, indiferent de motivele acestora; subliniază necesitatea de a ajuta guvernul de uniune națională să răspundă la amenințările la adresa securității Libiei și de a sprijini noul guvern să înfrângă Daesh, Ansar al-Sharia și toate grupurile care au legătură cu Al-Qaida și care desfășoară activități în Libia; salută decizia de înființare a unei comisii temporare de securitate pentru a facilita punerea în aplicare a măsurilor de securitate definite în Acordul politic libian;
12. este în continuare îngrijorat de proliferarea armelor, munițiilor, explozivelor și a traficului cu arme în Libia, situație ce prezintă riscuri pentru populație, pentru stabilitatea Libiei și a regiunii; constată cu profundă îngrijorare întărirea unui centru pentru teroriști în sudul Libiei și riscul pe care îl poate reprezenta ca bază de antrenament pentru Daesh dacă nu sunt luate măsuri imediate; constată că este în interesul proprii securității a Europei să sprijine autoritățile libiene în eliminarea teroriștilor de pe teritoriul lor prin oprirea fluxului de arme, dezafectarea tuturor armelor aflate în mâinile unor grupuri private, precum și prin dezmembrarea tuturor grupărilor armate sau a rețelelor infracționale care își desfășoară activitatea în sau prin Libia;
13. subliniază că este necesar să se ia măsuri imediate pentru a dezmembra toate grupările armate, a reduce fluxul de arme în țară și a fi mai clar în confruntarea cu actorii de la nivel regional care contribuie la conflict prin furnizarea de arme sau acordarea unui alt sprijin militar; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că transporturile de arme către Libia ar putea cădea pe mâini greșite; reafirmă faptul că guvernul de uniune națională trebuie să fie singurul organ autorizat să importe arme și muniție, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Libiei, inclusiv rezoluțiile pertinente ale Consiliului de Securitate al ONU; subliniază necesitatea de a avea o singură armată națională solidă care să fie sub controlul guvernului de uniune națională și care să fie capabilă să controleze întregul teritoriu al Libiei și apele sale, să securizeze frontierele și să lupte împotriva amenințărilor interne și externe;
14. reamintește angajamentul puternic al UE față de suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială ale Libiei; reamintește Rezoluțiile nr. 2174 (2014) și 2213 (2015) ale Consiliului de Securitate al ONU, care extind sancțiunile internaționale impuse deja Libiei pentru a include răspunderea penală a persoanelor care comit sau sprijină acte ce „pun în pericol pacea, stabilitatea sau securitatea în Libia sau care obstrucționează sau subminează finalizarea cu succes a tranziției sale politice”;
15. subliniază necesitatea de a garanta neutralitatea și independența instituțiilor financiare și petroliere, sub autoritatea guvernului de uniune națională, îndeosebi a Băncii Centrale a Libiei (CBL), a Companiei Petroliere Naționale (NOC) și a Autorității Libiene pentru Investiții (LIA); subliniază nevoia de a se asigura că aceste instituții funcționează în mod transparent și responsabil, inclusiv cu privire la recuperarea activelor de stat furate,

în beneficiul tuturor libienilor și a guvernului democratic;

16. își reiterează apelul către VP/ÎR de a reexamina mandatul Misiunii UE de asistență la frontieră (EUBAM) în Libia, în prezent suspendată și staționată în Tunisia, pentru a ține seama de evoluția situației din țară și cu scopul de a concepe o misiune PSAC coordonată în mod corespunzător pentru a funcționa împreună cu guvernul de uniune națională, cu ONU și cu partenerii regionali; consideră că misiunea PSAC ar trebui să aibă drept obiectiv sprijinirea implementării Acordului politic libian, ar trebui să acorde prioritate reformei sectorului securității (SSR) și dezarmării, demobilizării și reintegrării (DDR) și ar trebui să răspundă altor nevoi urgente legate de o guvernare deschisă tuturor;
17. exprimă necesitatea de a selecta cu grijă domeniile de cheltuieli, având în vedere instabilitatea care caracterizează numeroase țări de pe țărmul sudic al Mediteranei, precum și revizuirea Politicii europene de vecinătate (ENP); își exprimă opinia că Instrumentul european de vecinătate (ENI) 2014-2020 ar trebui să includă ca priorități activități menite să sprijine condițiile socioeconomice ale tranziției, inclusiv crearea de locuri de muncă și formarea profesională pentru tinerii și femeile libiene, dialogul intercultural și interreligios, precum și cunoștințele tehnice de specialitate necesare pentru o mai bună supraveghere a frontierelor;
18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului libian de uniune națională, Secretarului General al ONU, Ligii Arabe și Uniunii Africane.